

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 554/2018-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. novembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátkou JUDr. Zuzanou Slovíkovou, P. O. Hviezdoslava 6, Žilina, vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím mesta Žilina, stavebného úradu č. 21640/2013 57701/2014-OS-DRA z 9. decembra 2014, rozhodnutím Okresného úradu Žilina, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-ZA-OVBP2-2015/005151/Bat z 31. marca 2015, rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21 S 82/2015 z 22. júna 2016 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžk 6/2016 z 24. januára 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED]
o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. mája 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ 1“) [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ 2“; ďalej spolu aj „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím mesta Žilina, stavebného úradu (ďalej len „stavebný úrad“) č. 21640/2013-57701/2014-OS-DRA z 9. decembra 2014 (ďalej aj „rozhodnutie stavebného úradu“), rozhodnutím Okresného úradu Žilina, odboru výstavby a bytovej politiky (ďalej len „okresný úrad“) č. OU-ZA-OVBP2-2015/005151/Bat z 31. marca 2015 (ďalej aj „rozhodnutie okresného úradu“), rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 21 S 82/2015 z 22. júna 2016 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Sžk 6/2016 z 24. januára 2018.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v správnom konaní bolo rozhodnutím stavebného úradu, ktoré bolo v odvolacom konaní potvrdené rozhodnutím okresného úradu, rozhodnuté o odstránení stavby – rekreačnej chatky sťažovateľa 1 postavenej na pozemku sťažovateľa 2 (ďalej len „sporná stavba“). Vec bola následne preskúmaná v konaní o správnej žalobe na krajskom súde so zamietavým výsledkom pre sťažovateľov. O kasačnej sťažnosti bolo najvyšším súdom rozhodnuté rovnakým výsledkom.

Sťažovatelia považujú všetky napadnuté rozhodnutia za nezákonné z nasledujúcich dôvodov. Spornú stavbu postavil sťažovateľ 1 na základe nájomnej zmluvy č. 7/2011 z 1. marca 2011 uzatvorenej so sťažovateľom 2. Dňa 2. decembra 2013 stavebný úrad vyzval sťažovateľa 1, aby podal žiadosť o dodatočné povolenie stavby, v ktorej preukáže, že sporná stavba je v súlade s verejným záujmom. Dňa 27. októbra 2014 stavebný úrad vyzval sťažovateľa 1, aby preukázal, že dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania a osobitnými predpismi, a to predložením dokladu, ktorý preukazuje súlad

spornej stavby so záväznou časťou územnoplánovacej dokumentácie – územným plánom mesta Žilina.

Rozhodnutím stavebného úradu bolo rozhodnuté o nariadení odstránenia spornej stavby, pretože sporná stavba je v rozpore so záväznou časťou územného plánu mesta Žilina, a teda v rozpore s verejným záujmom.

Sťažovatelia nesúhlasia s časťou územného plánu, ktorej snahou je odstrániť jestvujúce rekreačné chatky kvôli realizácii odpočinkových rekreačných plôch v lokalite, kde je postavená aj sporná stavba.

V konkrétnostiach sa proti odstráneniu spornej stavby bránia takto: „*Nezákonnosť postupu správneho orgánu a napadnutého rozhodnutia a tým aj rozpor s ustanovením čl. 20 Ústavy SR vidí sťažovateľ 1 a sťažovateľ 2 v nasledovnom:*

Územný plán mesta Žilina, na ktorý správny orgán v napadnutom rozhodnutí poukazuje, bol spracovaný v roku 2011, schválený uznesením Mestského zastupiteľstva č. 15/2012 dňa 20.02.2012 a jeho záväzné časti boli vyhlásené všeobecne záväzným nariadením č. 4/2012.

Podľa záväzných častí Územného plánu Žilina je časť parcely [REDAKOVANÉ] v kat. ú. [REDAKOVANÉ], na ktorej sa nachádza stavba, súčasťou plochy zelene brehovej a izolačnej 8.42.ZBI/02 so základnou funkciou jestvujúceho zariadenia verejného stravovania, funkciami dopĺňajúcimi šport a rekreáciu, zelene izolačnej a ekostabilizačnej a prvkami územného systému ekologickej stability (biocentrum miestneho významu [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], biokoridor nadregionálneho významu Nrbk 1 - Rieka Váh). Doplnkovou funkciou sú detské ihriská, pešie a cyklistické chodníky a drobná architektúra. Typom stavebnej činnosti je údržba existujúceho objektu, údržba a ochrana zelene, vybudovanie detských ihrísk a cyklistických chodníkov.

Pokiaľ sa napadnuté rozhodnutie odvoláva na vyššie uvedený Územný plán mesta Žilina, je potrebné poukázať na dve zásadné skutočnosti: realizáciu drobnej stavby začal sťažovateľ 1 na základe nájomnej zmluvy z roku 2011. Územný plán mesta Žilina bol schválený uznesením Mestského zastupiteľstva č. 15/2012 dňa 20.02.2012 a jeho záväzné časti boli vyhlásené všeobecne záväzným nariadením č. 4/2012.

Ak teda Územný plán mesta Žilina počíta s tým, že v rámci stavebnej činnosti je možná údržba existujúceho objektu, ktorý v prípade sťažovateľa 1 v čase nadobudnutia účinnosti plánu už existoval, je potom takéto odôvodnenie rozhodnutia nezákonné a rozhodnutie je potrebné zrušiť.

Navyše stavebný úrad so sťažovateľom 1 ako účastníkom konania o dodatočnom povolení stavby začal konať až dňa 02.12.2013, kedy vydal oznámenie o výkone štátneho stavebného dohľadu a nariadil miestne zisťovanie.

Stavebný úrad taktiež pochybil pri posudzovaní stavby sťažovateľa 1, keď túto posúdil ako stavbu vyžadujúcu stavebné povolenie. Ako vyplýva zo spisového materiálu, jedná sa o malý ľahko rozoberateľný objekt, ktorý nie je pevne spojený so zemou, pretože je uložený na betónových tvárniciach, ktoré sú voľne položené na holom zemskom povrchu, čím nedošlo k úprave povrchu výkopovými právmi, nie je pevne spojený so zemou a nemôže byť hodnotený ako stavba. Táto nie je a ani nikdy nebola pevne spojená so zemou žiadnym spôsobom uvedeným v ustanovení § 43 stavebného zákona.

V zmysle platne uzatvorenej nájomnej zmluvy s vlastníkom pozemku, na ktorom stavba stojí - sťažovateľom 2, sťažovateľ 1 dodržal všetky ustanovenia tejto zmluvy, kedy bol oprávnený na pozemku umiestniť dočasnú stavbu - drevený domček, unimobunku, poľné WC, ktorá nebude spojená s povrchom zeme betónovými základmi.

Túto jednoduchú stavbu, ktorá nie je spojená so zemou pevným základom, sťažovateľ 1 využíva len na rekreačné účely, nakoľko je športovým rybárom, a na uskladnenie rybárskych potrieb.

Sťažovateľ 1 taktiež poukazuje na diskriminačný postup správneho orgánu vo veci riešenia celkovej situácie rekreačných chát pri Vodnom diele Žilina. Napriek tomu, že v oblasti sa nachádza množstvo rekreačných chát a objektov, konanie o dodatočnom povolení stavby bolo v rámci šetrenia stavebnou inšpekciou začaté len proti niekoľkým. Stavebná inšpekcia začala konať až v roku 2013, hoci chaty boli realizované v rokoch 2010-2011, spolu s ohlásením stavieb na príslušnom stavebnom úrade. Po celú dobu od realizácie až do začatia konania neboli chatári, t. j. ani sťažovateľ 1, nijakým spôsobom informovaní o vybavení ich ohlásenia. Keď bolo konanie o dodatočnom povolení stavby začaté na základe podnetu stavebnej inšpekcie, predložil sťažovateľ 1 do konania všetky potrebné doklady (treba zdôrazniť, že sa jednalo o súhlasné stanoviská všetkých dotknutých

subjektov), pričom jediné nesúhlasné stanovisko sa týkalo územného plánu mesta, ktorý medzičasom začal platiť od roku 2012 a v tomto ohľade sťažovateľ 1 nemal žiadnu možnosť požiadavku súladu s územným plánom splniť v roku 2014.

Sťažovateľ 1 a sťažovateľ 2 ďalej odôvodňujú podanie ústavnej sťažnosti aj nasledovnými skutočnosťami:

1. umiestnenie rekreačných chat

Ako vlastník rekreačnej chaty v lokalite [REDAKOVANÉ] túto postavil na súkromnom pozemku [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], pričom časť tohto pozemku má riadne a platne prenajatú práve za účelom výstavby rekreačnej chaty.

Predmetná rekreačná chata bola postavená ešte v dobe, keď nebol v konečnej podobe schválený ani pôvodný územný plán (v roku 2012) pred jeho prepracovaním - tento plán taktiež nezohľadňoval skutočný stav a neboli o ňom upovedomené ani dotknuté právnické osoby (urbárska obec, ktorá uzatvorila nájomné zmluvy s chatármi).

Rekreačná chata preukázateľne stojí mimo verejnej rekreačnej zóny a taktiež mimo manipulačného priestoru pre opravy, údržbu a povodňovú aktivitu nad 10 m od brehovej čiary, zároveň sa nachádza aj mimo zátopovej oblasti.

2. vlastnícke vzťahy

Všetkým vlastníkom rekreačných chat záleží na tom, aby bola zachovaná rekreačná a odpočinková zóna v oblasti Vodného diela Žilina. Zároveň však nie je možné súhlasiť s plánom Mesta Žilina odstrániť existujúce rekreačné chatky v uvedenej lokalite.

Podľa záväzných častí územného plánu Mesta Žilina, ktoré boli vyhlásené všeobecne záväzným nariadením č. 4/2012, sú rekreačné chaty umiestnené na parcelách v katastrálnom území [REDAKOVANÉ], ktoré sú v katastri nehnuteľností evidované ako parcely č. [REDAKOVANÉ], súčasťou brehovej a izolačnej zelene rieky Váh - funkčnej zóny 8.42.ZBI/02.

Nemožno súhlasiť s uvedenou časťou územného plánu, ktorá sa priamo dotýka pozemkov vo vlastníctve súkromných osôb a so snahou Mesta Žilina odstrániť jestvujúce rekreačné chatky, ktoré vôbec nenarušujú biokoridor rieky Váh a ani plánovaný zámer Mesta Žilina na realizáciu odpočinkových rekreačných plôch v danej lokalite.

Naopak, realizáciou plánovaného zámeru zo strany Mesta Žilina by došlo k nezákonnému a zjavne neprimeranému zásahu do vlastníckych a užívacích práv a tak k vytvoreniu bezprecedentného stavu.

Z hľadiska preukázania súladu s verejným záujmom je v zmysle stavebného zákona potrebné, aby stavebník disponoval nielen súhlasmi dotknutých orgánov, ale aj súhlasmi dotknutých vlastníkov pozemkov a stavieb na nich umiestnených.

Plánovaným postupom Mesta Žilina by došlo k likvidácii rekreačných chatiek, ktorých majitelia sú od júla 2010 právoplatnými nájomcami dotknutých pozemkov na dobu 15 rokov, čo sa týka aj sťažovateľa 1, a tým by boli znehodnotené nielen jej investície, ale predovšetkým športovo - rybárske a rekreačné aktivity. V tejto súvislosti považujem za potrebné poukázať aj na príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o všeobecnej prevenčnej povinnosti pri predchádzaní vzniku škôd, okrem iného aj na majetku.

Ďalšou skutočnosťou, pre ktorú považujem ústavnú sťažnosť za dôvodnú, je zohľadnenie záujmov členov pozemkového spoločenstva [REDAKOVANÉ] o zachovanie umiestnených rekreačných chatiek a nájmu pozemkov, ku ktorým má sťažovateľ 1 riadnu nájomnú zmluvu, a splnil všetky zákonné náležitosti v konaní o dodatočnom povolení stavieb, s výnimkou zosúladenia s územným plánom prijatým Mestom Žilina dňa 20.02.2012. Zdôrazňujem, že predmetná rekreačná chata nemá charakter stavby, je bez akýchkoľvek pripojení na inžinierske siete a so zemou nie je spojená pevným základom.

Sťažovateľ 1 ako vlastník rekreačnej chaty postavenej na súkromných pozemkoch má za to, že Mesto Žilina pri vypracovaní územného plánu musí vlastnícke práva súkromných osôb rešpektovať, a to v súlade s Ústavou SR (čl. 20), správnym poriadkom (§ 3 Základné pravidla konania) ako aj ďalšími právnymi predpismi. To je potrebné rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutí v rámci stavebného konania.“

Na základe uvedeného sťažovateľa v petite sťažnosti žiadajú, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že rozhodnutím stavebného úradu č. 21640/2013-57701/2014-OS-DRA z 9. decembra 2014, rozhodnutím okresného úradu č. OU-ZA-OVBP2-2015/005151/Bat z 31. marca 2015, rozsudkom krajského súdu sp. zn. 21 S 82/2015 z 22. júna 2016 a rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 3 Sžk 6/2016 z 24. januára 2018 bolo porušené

ich základné právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ústavy, a aby sťažovateľom priznal náhradu trov konania.

Sťažovatelia tiež navrhli odklad vykonateľnosti rozhodnutia okresného úradu č. OU-ZA-OVBP2-2015/005151/Bat z 31. marca 2015.

Návrh na odklad vykonateľnosti sťažovateľa odôvodnili tým, že sporná stavba je využívaná sťažovateľom 1 už sedem rokov na športové a rekreačné účely na základe riadne uzatvorenej nájomnej zmluvy. Sťažovateľ 1 do spornej stavby investoval nemalé finančné prostriedky. Naproti tomu na predmetných pozemkoch neprebíha žiadna činnosť, ktorá by smerovala k realizácii územného plánu mesta Žilina a pozemky sú naďalej vo vlastníctve sťažovateľa 2, v čom vidia sťažovatelia neopodstatnený zásah do súkromnoprávných vzťahov.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie

ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) alebo Trestného poriadku.

Podľa § 125 ods. 1 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Splnomocnenie je podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde osobitnou listinou preukazujúcou oprávnenosť advokáta vykonávať procesné úkony v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy za navrhovateľa ako účastníka konania. Takéto splnomocnenie je osobitným procesným úkonom navrhovateľa ako účastníka konania voči ústavnému súdu, s ktorým sú spojené závažné právne dôsledky.

Vo všeobecnosti platí, že oprávnenie právneho zástupcu konať za svojho klienta, teda za účastníka konania, musí byť počas celého priebehu súdneho konania preukázané originálom splnomocnenia.

Na elektronickú podobu splnomocnenia treba aplikovať ustanovenia zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších prepisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“), pričom oprávnenie konať v mene sporovej strany (účastníka konania) sa preukazuje buď splnomocnením ako elektronickým dokumentom autorizovaným splnomocniteľom v zmysle § 23 zákona o e-Governmente, alebo ak splnomocniteľ nemôže tento dokument autorizovať, vykonaním zaručenej konverzie pôvodného listinného splnomocnenia v zmysle § 35 ods. 2 zákona o e-Governmente. Autorizácia splnomocniteľom preukazuje autenticitu splnomocniteľa ako osoby, ktorá splnomocnenie udelila. Autorizácia splnomocnenia advokátom ako splnomocnencom nie je postačujúca, pretože preukazuje len autenticitu splnomocnenca, a teda skutočnosť, že advokát plnú moc prijal (I. ÚS 353/2018).

Podľa § 23 ods. 4 zákona o e-Governmente ak nie je preukázaný opak, na účely elektronickej komunikácie je oprávnenie osoby konať za inú osobu alebo v mene inej osoby preukázané vždy, ak

a) konajúca osoba použije na autorizáciu platný mandátny certifikát podľa osobitného predpisu, z ktorého vyplýva oprávnenie konať za túto osobu alebo v jej mene a rozsah tohto oprávnenia, alebo

b) prostriedok, ktorý konajúca osoba použije na autorizáciu, obsahuje identifikátor osoby a z referenčného údajov vyplýva oprávnenie tejto osoby konať za inú osobu alebo v jej mene.

Podľa § 35 ods. 1 písm. b) zákona o e-Governmente konverzia je postup, pri ktorom je celý, bežne zmyslami vnímateľný, informačný obsah pôvodného dokumentu v listinnej podobe transformovaný do novovzniknutého elektronického dokumentu.

Podľa § 35 ods. 2 zákona o e-Governmente zaručenou konverziou je konverzia s cieľom zachovania právnych účinkov pôvodného dokumentu a jeho použiteľnosti na právne úkony vykonaná postupom pre zaručenú konverziu podľa štvrtej časti.

Podľa § 35 ods. 3 písm. a) zákona o e-Governmente osobou oprávnenou vykonávať zaručenú konverziu sa rozumie orgán verejnej moci, advokát a notár.

Ústavný súd uvádza, že doručené splnomocnenia mali podobu oskenovanej listiny, boli síce podpísané zaručeným elektronickým podpisom zo strany právneho zástupcu sťažovateľov, ale nebola vykonaná ich zaručená konverzia.

V danom prípade transformáciou listinného dokumentu – splnomocnení podpísaných sťažovateľmi – do elektronickej podoby bez vykonania zaručenej konverzie došlo k strate účinkov pôvodného listinného dokumentu rovnako ako pri vyhotovení fotokópie z originálu listinného splnomocnenia.

Na internetovej stránke ústavného súdu <www.ustavnysud.sk> v sekcii „Elektronické služby“ sa okrem linku na formulár na elektronické podanie na začatie konania pred ústavným súdom, ktorým možno iniciovať všetky typy konaní upravených v prvom oddiele siedmej hlavy ústavy patriacich do právomoci ústavného súdu, nachádza aj upozornenie v tomto znení: „Elektronické podanie na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky musí podávajúci podpísať kvalifikovaným elektronickým podpisom (KEP). V prípade, ak podanie podáva právny zástupca v mene svojho klienta, je potrebné, aby splnomocnenie právneho zástupcu, ktoré má tvoriť prílohu podania, bolo už pred priložením k formuláru podania podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom (KEP) klienta. Ak klient nemá kvalifikovaný elektronický podpis, je potrebné doručiť podpísaný originál splnomocnenia Ústavnému súdu Slovenskej republiky poštou alebo osobne.“

Z uvedených dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosti sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľov v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

Ústavný súd na záver pripomína, že nedostatok zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. novembra 2018